DUMINICĂ LA TIRANA

FOTBALIŞTII NOŞTRI SUSŢIN PRIMUL LOR EXAMEN OFICIAL DIN ACEST SEZON

LA SNAGOV S-AU INSTAURAT LINIŞTEA ŞI CALMUL

PREOCUPARE PENTRU ADOPTAREA UNUI JOC MULT MAI OFENSIV

SNAGOV. Va fi de bun augur zîmbetul de pe feţele acestui grup de „tricolori ? Pot fi recunoscuţi : Dinu, Iordănescu, Deleanu, Marcu, Dumitrache, Ţărălungă

„Tricolorii" trăiesc la Snagov ultimele zile febrile în preajma meciului cu Albania, la startul unui sezon în care echipa naţională nu-şi poate permite nici măcar un singur minut de relaxare.

Istoria ultimelor luni a condus spre o stare de spirit foarte exactă, în care „tricolorii" ştiu, mai mult decît oricînd, că jocul de la Tirana reprezintă un mare şi important obstacol. Şi poate că nimic mai bine decît aceste cuvinte ale lui Dinu nu explică spiritul de decizie al fotbaliştilor noştri, astăzi, cînd mai sînt doar cîteva zile pînă la fluierul de start al Tiranei.

Spunea Cornel Dinu : **„În ultimii ani am avut deseori, aici, la Snagov, sentimentul că ne aflăm în faţa unui joc decisiv. Să ne amintim de partida cu Portugalia, de cea cu Grecia, de meciul cu Cehoslovacia, de meciurile cu Ungaria. Şi totuşi, am impresia că băieţii înregistrează, deloc paradoxal, importanţa sporită a jocului de la Tirana. În cursul acestei primăveri, campionatul a avut destule jocuri slabe. A mai fost şi meciul de la Kiev. Şi poate pentru că s-au adunat mai multe, trăim astăzi, la cea mai înaltă tensiune, acest meci de la Tirana. Sîntem conştienţi de faptul că o evoluţie mai slabă la Tirana ar putea să spulbere tot ce am făcut pentru fotbalul românesc şi pentru noi înşine, ca jucători, în aceşti cinci ani din urmă. Ştim că de acest meci depinde foarte mult şi viitorul nostru de fotbalişti. Dar, ceea ce mă bucură mai mult este faptul că tinerii din echipă au prins din zbor această idee, şi doresc victoria la fel de mult ca şi noi. Ceva îmi spune că ziua de 6 mai va fi ziua unei declanşări a noii noastre echipe. Am convingerea că vom face un joc bun sau chiar foarte bun".**

Antrenamentele se desfăşoară într-o atmosferă de sobrietate. Meandrele acestei ierni par secate. Acum albia e mai netă, iar cursul mai limpede, în ciuda dificultăţilor întîmpinate sau, poate, ca urmare a acestor dificultăţi. O bună parte din semnele de întrebare par rezolvate. Revenirea lui Dinu este aproape certă. Antrenorii speră ca inactivitatea intervenită în fluxul internaţionalului să fie compensată de abnegaţia lui binecunoscută. Refacerea lui Antonescu este un alt punct cîştigat faţă de Kiev. Internaţionalul constănţean, care a fost unul dintre cei mai buni „tricolori" în partida cu Albania de la Bucureşti (2—0), se anunţă ca un nou Lupescu, prin calm şi sobrietate, el demonstrînd pe alocuri calităţi fizice superioare stoperului nostru de la Guadalajara. Marele semn de întrebare care era evoluţia contradictorie a lui Dumitru în cadrul echipei Steaua începe de asemenea să se estompeze. În atmosfera „tricolorilor", Dumitru pare să-şi regăsească imaginea mexicană şi a celor trei partide cu Ungaria. În sfîrşit, Dumitrache, întocuit la pauză în meciul de la Kiev, a realizat în ultimul timp cîteva sprinturi spectaculoase, marcînd frumos două din cele trei puncte ale echipei sale în meciurile cu Jiul şi cu Steaua roşu.

„Orele care ne separă de jocul de la Tirana scad vertiginos. Acum, la Snagov, se pune mai puţin problema tehnicii — greu de ameliorat într-un demaraj de campanie — dar se pune mai mult problema modalităţii tactice ideale şi a elanului necesar victoriei.

„Tricolorii" sînt în faţa ultimelor retuşuri. Starea de spirit se exprimă prin dorinţa multora de a juca ofensiv, concretizînd această dorinţă prin adoptarea unui 4—2—4 la care s-a renunţat de mult, dar care — după părerea unui Dumitru sau Deleanu — ar fi modalitatea adecvată obţinerii victoriei.

Echipa nu a fost comunicată încă. Se pare însă că acest lucru se datorează nu atît ovăielilor antrenorilor, cît hotărîrii de a-i menţine într-o stare de tensiune superioară „pe toţi cei 18".

Reflectînd asupra formaţiei posibile şi legînd aceste reflecţii de dorinţa „tricolorilor", hotărîţi să joace ofensiv, adică să adopte singura alternativă, cea a victoriei, echipa se conturează... în următorul tablou tactic. Fundaşii de margine **Sătmăreanu** şi **Deleanu**, ambii cu destule resurse ofensive, pot lua cu asalt, în răstimpuri bine chibzuite, poarta adversă. Pentru cuplul stoperilor, temperamentul fotbalistic echilibrat al „bătrînului" **Antonescu** reprezintă cu adevărat o pavăză în plus, care să poată permite elanurilor moderne ale lui **Dinu**, vizibil entuziasmat de lansările lui Hulshoff şi Blankenburg. Linia de mijloc va avea, după toate probabilităţile, în **Dumitru**, un centru half de factură clasică, capabil să închidă drumul îndrăzneţilor care ar încerca să pătrundă prin defileul Antonescu—Dinu. De altfel, prin revenirea lui Dumitru în antecamera stoperilor, se va asigura, pe de o parte, ermetismul apărării, iar pe de altă parte se va putea valorifica excelenta disponibilitate tactică a lui Dumitru în lansarea unor contraatacuri surprinzătoare. Ceilalţi doi mijlocaşi vor avea, se pare, un profil ofensiv, după chipul şi asemănarea interilor de altă dată, din perioada premergătoare W. M.-ului. De altfel, de efortul total al acestor doi mijlocaşi de susţinere a atacului (care vor fi aleşi între **Radu Nunweiller, Beldeanu şi Ancu**) va depinde eficacitatea liniei ofensive, a unei linii ofensive în care **trio-ul** probabil **Troi—Dumitrache—Marcu** va putea juca numai în cadrul aportului unei linii de mijloc capabile să reducă distanţele, atît faţă de extreme, cît şi faţă de mult prea izolatul Dumitrache.

„Tricolorii" sînt în faţa ultimelor retuşuri. Starea de spirit se exprimă prin dorinţa multora de a juca ofensiv, concretizînd această dorinţă prin adoptarea unui 4—2—4 la care s-a renunţat de mult, dar care — după părerea unui Dumitru sau Deleanu — ar fi modalitatea adecvată obţinerii victoriei.

Echipa nu a fost comunicată încă. Se pare însă că acest lucru se datorează nu atît ovăielilor antrenorilor, cît hotărîrii de a-i menţine într-o stare de tensiune superioară „pe toţi cei 18".

Reflectînd asupra formaţiei posibile şi legînd aceste reflecţii de dorinţa „tricolorilor", hotărîţi să joace ofensiv, adică să adopte singura alternativă, cea a victoriei, echipa se conturează... în următorul tablou tactic. Fundaşii de margine **Sătmăreanu** şi **Deleanu**, ambii cu destule resurse ofensive, pot lua cu asalt, în răstimpuri bine chibzuite, poarta adversă. Pentru cuplul stoperilor, temperamentul fotbalistic echilibrat al „bătrînului" **Antonescu** reprezintă cu adevărat o pavăză în plus, care să poată permite elanurilor moderne ale lui **Dinu**, vizibil entuziasmat de lansările lui Hulshoff şi Blankenburg. Linia de mijloc va avea, după toate

COMPONENŢA LOTULUI

• **Răducanu** (Rapid) 28 ani — 26 int. A • **Haidu** (Steaua) 30 — 5 • **Sătmăreanu** (Steaua) 29—40 • **Sameş** (Univ. Craiova) 22—1 • **Antonescu** (F. C. Constanţa) 28—1 • **Dinu** (Dinamo) 24—34 • **Deleanu** (Dinamo) 28—21 • **Tănăsescu** (Sp. studenţesc) 24—0 • **Dumitru** (Steaua) 23—24 • **Anca** („U" Cluj) 26—7 • **Nunweiller VI** (Dinamo) 28—35 • **Beldeanu** (C.S.M. Reşiţa) 22—2 • **Troi** (F. C. Argeş) 24—1 • **Ţărălungă** (Univ. Craiova) 27—0 • **Dumitrache** (Dinamo) 24—23 • **Mureşan** („U" Cluj) 22—1 • **Iordănescu** (Steaua) 23—12 • **Marcu** (Univ. Craiova) 23—3.

MECIUL VA FI ARBITRAT DE :

MARIJAN RAUS, la centru, J. MEDICI şi M. SPASICI, la linie (toţi din IUGOSLAVIA)

MECIURILE DE PÎNĂ ACUM ÎN GRUPA A IV-a

Finlanda — Albania 1—0
Finlanda — România 1—1
România — Albania 2—0
R. D. Germană — Finlanda 5—0
R. D. Germană — Albania 2—0

CLASAMENTUL

1.	R.D. GERMANA	2 2 0 0	7—0 4
2.	ROMÂNIA	2 1 1 0	3—1 3
3.	FINLANDA	3 1 1 1	2—6 3
4.	ALBANIA	3 0 0 3	0—5 0

MECIURILE URMĂTOARE

6 mai : Albania—ROMÂNIA
27 mai : ROMÂNIA—R.D.Germană
6 iunie : Finlanda—R.D. Germană
26 septembrie : R.D. Germană—ROMÂNIA
10 octombrie : Albania—Finlanda
14 octombrie : ROMÂNIA—Finlanda
3 noiembrie : Albania—R.D. Germană

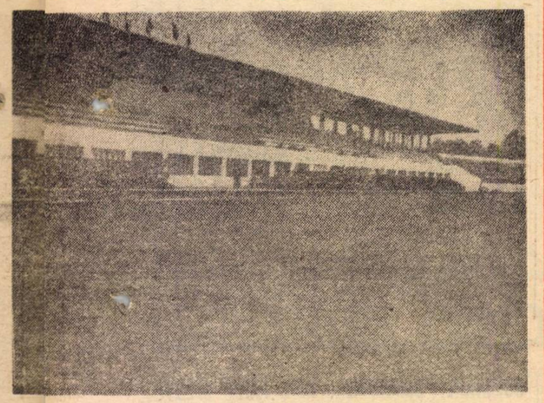

Tribuna centrală a stadionului „Kemal Stafa" din Tirana

FILE DIN ISTORICUL MECIURILOR ROMÂNO-ALBANEZE

Istoria întîlnirilor dintre reprezentativele României şi Albaniei începe într-un octombrie ploios, acum 27 de ani, la Tirana, unde aveau loc, pentru prima dată după războiul, jocurile balcanice. Pe atunci, întrecerile balcanice, la toate sporturile, aveau loc într-o singură ţară şi, iată, adunate la Tirana, reprezentativele Românie, Iugoslavie şi Bulgariei, fireşte, alături de cea a ţării organizatoare. Fotbalul albanez constituia o totală necunoscută. Şi iată că această necunoscută avea să cîştige în acel an titlul de campioană balcanică ! Pe acelaşi stadion, **„Kemal Stafa"** pe care se va juca meciul de duminică, România, avea să părăsească terenul învinsă, deşi alinîase o formaţie redutabilă : **Lăzăreanu — Ritter, Negrescu — Simatoc, Meszaros, Petschovschi — Fabian II, Marian, Spielman, Reuter, Coracu.** În min. 54 **Borici** avea să găsească un culoar liber printre **Ritter şi Negrescu şi avea să mar**cheze cu toată opoziţia lui **Lăzăreanu.** Pînă la sfîrşitul partidei, în chip superiorităţii tehnico-tactice fotbaliştilor români, rezultatul nu se va modifica. Şi Albania va cuceri titlul. Echipa învingătoare arăta astfel: **Poseiti — Dibra, Spahiu — Facchia, Llambi, Cavaja — Parapani, Teliti, Borici, Bicjaku, Mirashi.**

În anul următor, la 25 mai, o nouă întîlnire între reprezentativele celor două ţări. Locul de desfăşurare: din nou Tirana. De data asta echipa României va învinge cu 4—0, trei din goluri fiind opera extremului dreapta Farkas. **„Pregătirea tehnică, talentul şi moralul ridicat al echipei naţionale, sînt motivele scorului mare de la Tirana"**, scria „Sportul popular" din 28 mai 1947, care continuă astfel: **„Echipa noastră a marcat primul gol** (n.n. min. 29, autor Farkas) **într-un moment de dominare albaneză, acest prim gol a schimbat întreaga fizionomie a partidei".** Frumoasa comportare a echipei naţionale avea să fie totuşi infirmată un an mai tîrziu, la 2 mai 1948 cînd, pe stadionul Giuleşti, Albania înregistra o mare surpriză cîştigînd cu 1—0 ! România a alinia o formaţie alcătuită din noui jucători de la I.T.A. Arad, cea mai în formă echipă a campionatului. Doar **Marian** (C.F.R. Bucureşti) şi **Bădeanţu** (C.F.R. Timişoara) nu erau arădeni. **„Vina eşecului o poartă în proporţie foarte mare, înaintarea. Apărarea a primit un gol, ofensiva avea, însă, datoria să marcheze cel puţin două. Nu s-a întîmplat aşa pentru motivul că cei mai slabi jucători s-au găsit tocmai la înaintare. Bonyhadi, să-l vezi şi să nu crezi că-i el. Marian neîncrezător, ca debutantul Bădeanţu; Stibinger, după un început bun, nu a putut rezista tempo-ului impus de adversar. Singur Covaci** (n.n. Iosif Covaci) **s-a apropiat de un joc normal"**, scria presa vremii.

Meciul următor (Bucureşti, 23 octombrie 1949) este singurul — de atunci încoace — pe care nu l-au mai cîştigat fotbaliştii români. El s-a încheiat în egalitate : 1—1. După numai cinci săptămîni, la 29 noiembrie 1949, la Tirana, România cîştiga cu 4—1 (2—0), iar la 8 octombrie 1950, din nou la Bucureşti, în faţa a 40 000 de spectatori prezenţi pe stadionul Republicii, tricolorii învingeau cu 6—0 (3—0). **„Principala calitate a fotbaliştilor albanezi, dirzenia, a fost prezentă tot timpul jocului. Deşi conduşi la pauză cu 5—0, ei nu s-au descurajat, ci au continuat să joace din ce în ce mai insistent şi mai agresiv"** („Sportul popular", 9 octombrie 1950). Aproape 21 de ani aveau să treacă de atunci şi pînă la următoarea partidă, disputată tot în Capitală, la 18 aprilie 1971. În cadrul preliminariilor turneului final olimpic de la München. Golurile victoriei, cu 2—1, le-au adus **Iordănescu** şi **Sălceanu.** Peste mai puţin de două luni, la 26 mai, returul de la Tirana. „Olimpicii" noştri aveau să cîştige cu acelaşi scor de la Bucureşti, ambele puncte fiind realizate de **Tătaru.**

Aşadar, în clipa de faţă, situaţia cifrică a partidelor României— Albania este următoarea : 3 5 1 2 19—8.

Ceea ce reiese din cronicile tuturor acestor partide care se întind pe o perioadă, după cum am spus, de 27 de ani, este că fotbaliştii albanezi au dat întotdeauna dovadă de dîrzenie, de o pregătire fizică fără reproş. Iată, de altfel, ce scria în „Sportul popular" din 5 mai 1948 : **„De la jocul albanez trebuie să adoptăm viteza, hotărîrea în acţiune, lupta dusă pînă la sfîrşit, condiţia fizică ireproşabilă".** O constatare valabilă şi azi.

Mircea TUDORAN

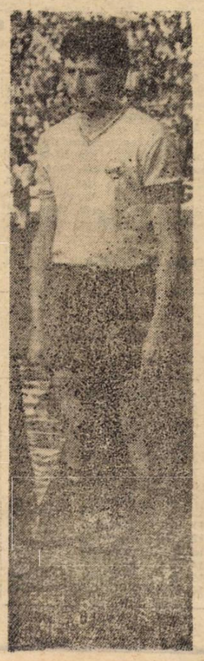

DINU

L-am ales pentru bucuria aportului" din rîndul selecţionaţilor pe CORNEL DINU. L-am ales pentru că el întruchipează cel mai bine un exemplu de voinţă şi de dăruire în joc. Ştim aşa de bine, fără asemenea calităţi, chiar şi cel mai autentic talent nu valorează prea mult.

Dar DINU reprezintă, şi sub raportul capacităţii fotbalistice, o valoare de primul ordin. Ascensiunea lui, pornită sub tricourile lui METALUL TÎRGOVIŞTE, acolo unde ochiul versat al lui RUDY WETZER remarca perseverenţa şi marea dăruire a micului stoper din echipa de juniori. Inspiraţiei şi curajului vechiului nostru fost internaţional îi s-au adăugat spiritul de iniţiativă şi specialitatea de „starter al talenţelor în prima divizie" demonstrată de alt antrenor, TRAIAN IONESCU, care i-a dat „calea liberă" pentru prima formaţie a lui Dinamo. De atunci, DINU a rămas unul dintre jucătorii primului plan valoric al fotbalului nostru, iar echipa naţională a găsit în talentul şi puterea lui de lupă, realizîne de preţ în multe dintre rezultatele de valoare pe care le-a obţinut în ultimii ani.

Acum, pentru meciul de la Tirana, ea face apel la spiritul de sacrificiu al lui DINU. Deşi de curînd restabilit de pe urma unei mai vechi afecţiuni a gleznei, deşi nu a jucat nici o partidă oficială, de campionat de la reluarea antrenamentelor, DINU răspunde „prezent!" pentru jocul de duminică, „VOI JUCA ÎN ORICE CAZ, DECLARA EL. INDIFERENT DACĂ VOI REUŞI ÎNCĂ DUREREA LA GLEZNA BOLNAVĂ, NAŢIONALA ARE NEVOIE DE NOI ŞI NOI TREBUIE SĂ RĂSPUNDEM ONOAREI DE A JUCA SUB TRICOURILE EI".

Să-i dorim o excelentă dispoziţie fizică (de cea morală nu ne îndoim) lui DINU, duminică, pe stadionul din Tirana, în jocul de mare importanţă al reprezentativei noastre pentru cursa de calificare, în care ei va purta banderola de căpitan al „tricolorilor".

BUCUREŞTI. O spectaculoasă ... putat astă toamnă, în Capitala ... baniei (2—0).

... dutenţă a lui Dumitrache în meciul dis... a, între reprezentativele României şi Al... Foto : S. BAKCSY

PANO

In fotbalul albanez, numele lui PANO e demult cunoscut; toate reuşitele de valoare ale reprezentativei i-au avut, printre alţii, ca autor şi pe acest foarte stărăitor şi dotat fotbalist, decanul de vîrstă al jucătorilor albanezi în activitate. Născut în anul 1939, Pano s-a afirmat ca unul dintre cei mai dotaţi jucători ai generaţiei lui. A urcat rapid şi sigur treptele consacrării, figurînd pe rînd în toate selecţionatele Albaniei, o dată cu afirmarea sa: juniori, tineret, echipa A.

În prima formaţie evoluează de 11 ani, fiind un titular preţuit al liniei de atac. În jocul cu selecţionata R.D. Germane, la disput al 21-lea meci sub tricoul reprezentativei, aşa că duminică, în partida cu reprezentativa ţării noastre, el va îmbrăca pentru a 22-a oară acest tricou.

Face parte dintr-unul dintre cele mai renumite cluburi albaneze, Partizan Tirana, pou care a cîcerit de nenumărate ori cupa şi campionatul ţării. Coechipierii mai tineri au găsit în Pano un ajutor preţios; el i-a ajutat totdeauna înaintea partidelor importante pentru cariera lor. Acelaşi lucru îi face şi cu proaspeţii internaţionali. La peste 34 de ani, el continuă să fie considerat intre primii cinci înaintaşi ai Albaniei.

„JUCĂTOR CU UN DEOSEBIT SIMŢ DE ORIENTARE, PANO MI SE PARE UN ATACANT COMPLET, REUŞIND ÎN LINIA DE ÎNAINTARE A REPREZENTATIVEI ALBANIEI AITE ÎN ROLUL DE CREATOR CU ŞI ÎN ACELA DE REALIZATOR", astfel îl caracteriza cunoscutul antrenor HELMUT SCHÖN pe căpitanul unsprezecelui reprezentativei albaneze după una din întîlnirile selecţionatei vest-germane cu selecţionata schipetară.

Acesta este, în cîteva cuvinte, PANO, cel care va conduce duminică compartimentul înaintării gazdelor. În jocul cu selecţionata noastră, purtătorul banderolei de căpitan în unsprezecele reprezentativ al Albaniei.

MUSLIM ALLA — ANTRENORUL REPREZENTATIVEI ALBANEZE :

„PE TEREN PROPRIU, RANDAMENT SPORIT"

O prezentare a echipei Albaniei trebuie să aibă în vedere în primul rînd faptul că, pe teren propriu, de regulă pe stadionul „Kemal Stafa" din Tirana, ea este aproape de netrecut. De aceastăi realitate s-a lovit chiar şi selecţionata R.F. Germania, care în meciul disputat cu cîţiva ani în urmă în capitala Albaniei în cadrul preliminariilor campionatului european, a cîştigat greu cu 1—0, gol marcat de-abia în ultimele minute. **Helmut Schön** a răsuflat uşurat, pentru că un punct pierdut în acest meci ar fi însemnat necalificarea echipei sale, care deţinea pe atunci titlul de vicecampioană a lumii...

Iată, dar, cît de dificil se arată pentru echipa României acest meci, de la Tirana, cu atît mai mult dacă ne gîndim că formaţia antrenată de **Muslim Alla** susţine primul joc pe teren propriu în actualele preliminarii ale campionatului mondial. Într-adevăr, prima partidă a susţinut-o în toamna anului trecut la Helsinki unde a pierdut cu 1—0, a evoluat apoi la Bucureşti unde a cedat cu 2—0 şi a urmat recentul meci de la Magdeburg în care a fost învinsă de R.D.G. cu acelaşi scor de 2—0.

După cum a reieşit din declaraţiile făcute pînă acum presei, fotbaliştii albanezi sînt hotărîţi să nu piardă nici unul dintre cele trei jocuri pe care le au de susţinut acasă. Primul dintre ele este cel de duminică, **cu România; al doilea cu Finlanda la 10 octombrie;** ultimul, la 3 noiembrie cu R.D. Germană.

Pregătirile lotului albanez s-au făcut cu cea mai mare atenţie, imediat după jocul susţinut la Magdeburg. Antrenorul echipei naţionale l-a convocat pe toţi cei ce au evoluat în partida cu R.D. Germană, dar şi cîţiva fotbalişti care au lipsit, ca de pildă **Dinella, Cani şi Bizi.**

Comentariile după meciul susţinut la Magdeburg se concentrează asupra unor probleme esenţiale : **dacă apărarea a corespuns, linia de atac, mai exact finalizarea acţiunilor, a produs îngrijorare.** Se speră că, după încheierea turului de deplasare, gazdele se vor reabilita în faţa propriilor lor spectatori.

De altfel, Muslim Alla este optimist: **„Sînt convins că pe teren propriu voi juca mai bine. Poziţia actuală din clasament nu exprimă valoarea echipei. Fiecare adversar pe care-l voi întîlni la Tirana se va convinge de acest lucru. Jucătorii noştri au pregătire fizică bună, fapt remarcat şi în partidele susţinute pînă acum. Este mulţumitoare şi pregătirea tehnică individuală. Mai mult mă îngrijorează jocul colectiv şi eficienţa atacului. Am încredere în jucători şi sper în rezultate onorabile".**

Să-i dăm crezare tehnicianului albanez, mai ales că, aşa cum aflăm la începutul acestor rînduri, reprezentativa ţării sale s-a arătat, pînă acum, greu de depăşit în „refugiul" ei.

MAGDEBURG. În urmărirea balonului, albanezul Seidini (dreapta) şi Peter Ducke (R.D.G.). Faţă din meciul R.D. Germană — Albania 2—0.

ECHIPA PROBABILĂ

PORTAR : **Rama** (Dinamo Tirana, 29 de ani, 8 ori internaţional)
„LIBERO" : **Berisha** (Partizan Tirana) 24—7
FUNDAŞ DREAPTA : **Gjika** (Labinoti Elbasan) 26—7
FUNDAŞ CENTRAL : **Hershimi** (Dinamo Tirana) 23—2
FUNDAŞ STÎNGA : **Seidini** (Dinamo Tirana) 23—5
MIJLOCAŞ DREAPTA : **Ragani** (Vlaznia Skodra) 26—16
MIJLOCAŞ CENTRAL : **G. Xhafa** (Dinamo Tirana) 27—5
MIJLOCAŞ STÎNGA : **Gurma** (Skendia Tirana) 22—2
EXTREMĂ DREAPTA : **Parnaska** (Dinamo Tirana) 22—4
ATACANT CENTRAL : **Pano** (Partizan Tirana) 34—21
EXTREMĂ STÎNGA : **V. Xhafa** (Partizan Tirana) 22—1

Din lot mai fac parte : **Muhedini** (Partizan Tirana) — portar, **Cani** (Dinamo Tirana) — mijlocaş, **Ceco** (Dinamo Tirana) — înaintaş, **Dinella** (Skanderbeg Skodra) — fundaş, **Bizi** (Vlaznia Skodra) — mijlocaş, înaintaş.

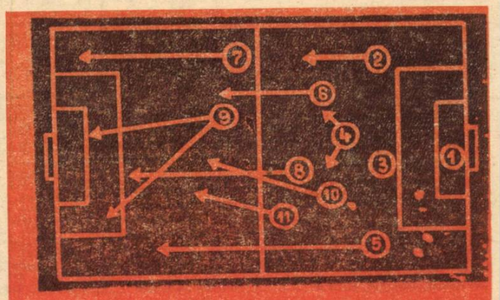

Iată schema obişnuită de joc folosită de echipa Albaniei, publicată de revista „Die neue Fussball Woche — Berlin